

EKONOMIUTSKOTTETS UTLÅTANDE 36/1998 rd

Europeiska kommissionens förslag till EU-rådets trettonde bolagsrättsliga direktiv (om offentliga köpeanbud)

Till stora utskottet

INLEDNING

Remiss

Stora utskottet sände den 5 februari 1999 finansministeriets brev av den 1 februari 1999 med anledning av ett ändrat förslag från Europeiska gemenskapernas kommission till Europaparlamentets och rådets trettonde direktiv om bolagsrätt vad avser övertagandeanbud (I 14/1994 rd) till ekonomiutskottet för kännedom och eventuella åtgärder.

Ekonomiutskottet har två gånger tidigare lämnat utlåtande i ärendet (EkUU 14/1994 rd och EkUU 15/1997 rd).

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsrådet Ilkka Harju, finansministeriet.

STATSRÅDETS EU-REDOGÖRELSE

Direktivförslag

Direktivförslaget gäller offentligt övertagandeanbud och inlösningskyldighet. Om dessa bestäms i Finland i 6 kap. värdepappersmarknadslagen. Värdepappersmarknadslagen motsvarar rätt så bra direktivförslaget, vilket i sin nuvarande form inte är så detaljerat som det tidigare förslaget. Direktivförslaget gäller finländska aktier som är föremål för offentlig handel vid Helsingfors fondbörs.

I direktivförslaget definieras uppköpserbjudande, målbolag, anbudsgivare, personer som samarbetar med anbudsgivaren, anbudsintressenterna och värdepapper. Det viktiga för Finland är definitionen på uppköpserbjudande. Enligt den skall erbjudandet anknyta till uppnående eller förstärkande av kontrollen i ett bolag. Di-

rektivförslaget definierar inte kontrollen, men enligt tolkningen kan den anses innebära minst hälften av antalet röster som bolagets aktier ger. Enligt många medlemsstater menas dock med kontrollen mindre än hälften av antalet röster som aktierna ger. När direktivförslaget eventuellt antas i Finland blir man tvungen att överväga en koppling av inlösningsgränsen på två tredjedelar enligt värdepappersmarknadslagen till en eventuell svagare kontroll.

Förslaget är ett minimidirektiv. Medlemsstaterna har rätt att utfärda strängare bestämmelser.

Statsrådets ståndpunkt

Finland understöder bestämmelser om aktieägarnas likvärdighet och om informationsskyl-

dighet. Finland motsätter sig inte ett obligatoriskt anbud för den som har mer än hälften av rösterna för bolagets alla aktieägare.

Finlands mål är att ändra direktivförslaget och definitionerna i förslaget så att de är mera flexibla. Särskilt gäller detta definitionerna på anbud och värdepapper. Finland förhåller sig kritiskt till en definiering av kontrollen och särskilt till att som kontroll anses mindre än hälften av aktiernas röstantal som skulle utlösa ett obligatoriskt anbud.

Finland vill trygga sin rätt att använda alternativa sätt för det obligatoriska anbudet vid det

nationella genomförandet av direktivet. Särskilt problematiskt skulle vara att alternativa sätt stryks ur direktivförslaget och kontrollen definieras så att den är mindre än hälften av det röstantal som aktierna ger.

Finlands mål är att förhandla om en möjligast hög inlösningsgräns som utlöser det obligatoriska anbudet.

Finland vill också trygga bolagsstämman i ett bolag möjlighet att ge bolagets styrelse tillstånd att använda en riktad emission i samband med anbudet under förutsättning att det inte är fråga om att motsätta sig anbudet.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Motivering

Direktivförslaget har beretts redan i flera år. Under tiden har behandlingen avbrutits, men under förra årets senare hälft har förslaget behandlats mera aktivt i syfte att söka kompromisser.

Ett av de viktigaste problemen för Finland är definitionen av kontroll som utlöser ett obligatoriskt anbud. Finland understöder inte en definiering av kontrollen i direktivet och särskilt att kontrollen definieras som en procentandel av aktiernas röstantal. Bland medlemsstaterna har det funnits olika uppfattningar om definitionen av kontrollen och procentgränserna för det obligatoriska anbudet av aktiernas röstantal. Det här föreslagits olika procenttal från 30 procent till 50 procent.

Finland har utgått ifrån att kontrollen inte alls skall definieras i direktivet enligt det nuvarande utkastet. Vissa medlemsstater trycker dock på

med att kontrollen bör definieras. Bestämmelser om gränsen för kontrollen kan leda till en justering av gränsen för inlösningskyldighet i värdepappersmarknadslagen.

I internationell praxis är en inlösningsgräns på 30—35 procent mycket vanlig, medan den är 66 procent i den finska värdepappersmarknadslagen. Utskottet anser att Finland inte skall motsätta sig antagandet av direktivet även om kontrollen definieras i direktivet. Utskottet anser en inlösningsgräns som närmar sig 50 procent som skälig även för det obligatoriska anbudet.

Utlåtande

Ekonomiutskottet anför vördsamt som sitt utlåtande

att det inte har någonting att anmärka mot ståndpunkterna i finansministeriets brev av den 1 februari 1999.

Helsingfors den 19 februari 1999

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Tuulikki Hämäläinen /sd
vordf. Seppo Kääriäinen /cent
medl. Arto Bryggare /sd
Mikko Immonen /vänst
Paula Kokkonen /saml
Martti Korhonen /vänst
Pekka Kuosmanen /saml

Leena Luhtanen /sd
Rauha-Maria Mertjärvi /gröna
Erkki Partanen /sd
Vuokko Rehn /cent
Juhani Sjöblom /saml
Sakari Smeds /fkf
Janne Viitamies /sd.

